

มจช.จับมือทัณฑสถานฯ จัดกิจกรรมขัดเกลาจิตใจผู้ต้องขัง ดนตรีบำบัดสร้างสุข

“ดนตรี” อีกหนึ่งศาสตร์และศิลป์ที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ เราทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว โดยช่วยให้เราผ่อนคลายและมีความสุข ยิ่งไปกว่านั้น ดนตรียังเป็นเครื่องกล่อมเกลาคใจของมนุษย์ให้มีความเบิกบานเกิดความสุข มีสมาธิ ทำให้จิตใจมีความอ่อนโยนและมั่นคง จากประโยชน์ของดนตรีนี้เอง ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง กรมราชทัณฑ์ ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับควบคุมอบรมฝึกวิชาชีพและให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ต้องขังชายคดียาเสพติด จึงได้ร่วมกับ สาขาวิชา ดนตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (มจช.) จัดโครงการดนตรีบำบัดแก่ผู้ต้องขัง เพื่อฟื้นฟูจิตใจ ฝึกฝนทักษะ สร้างอาชีพด้วยดนตรี เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถกลับคืนสู่สังคมได้

กิจกรรมดีๆที่สร้างสรรค์แบบนี้ “นายว้าก” ไม่พลาดที่จะไปเจาะแฉะถามไถ่ที่มาที่ไปจากปากของ “อาจารย์ต๋อย” ธงชัย เหลืองทอง ประธานสาขาวิชาดนตรีสากล มจช. ที่สาธยายว่า

“สาขาวิชาดนตรีสากลได้รับการติดต่อจากทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง กรมราชทัณฑ์ ให้เข้าไปฝึกสอนดนตรีสากล ดนตรีไทยรวมถึงนาฏศิลป์ ให้กับผู้ต้องขังในทุกวันอังคาร เป็นเวลา 4 ชั่วโมง โดยเริ่มดำเนินโครงการมาตั้งแต่เดือน ม.ค.ที่ผ่านมา เป็นการเรียนทฤษฎี และการปฏิบัติ ทั้งเรื่องการขับร้อง การเล่นเครื่องดนตรี รวมถึงจัดทำมิวสิกวิดีโอ ซึ่งรูปแบบของดนตรีผู้ต้องขังจะเป็นคนเลือกเองการที่ต้องรับโทษอยู่ในนั้นเป็นเวลานานอาจจะทำให้เกิดความเครียด การสอนดนตรีจึง

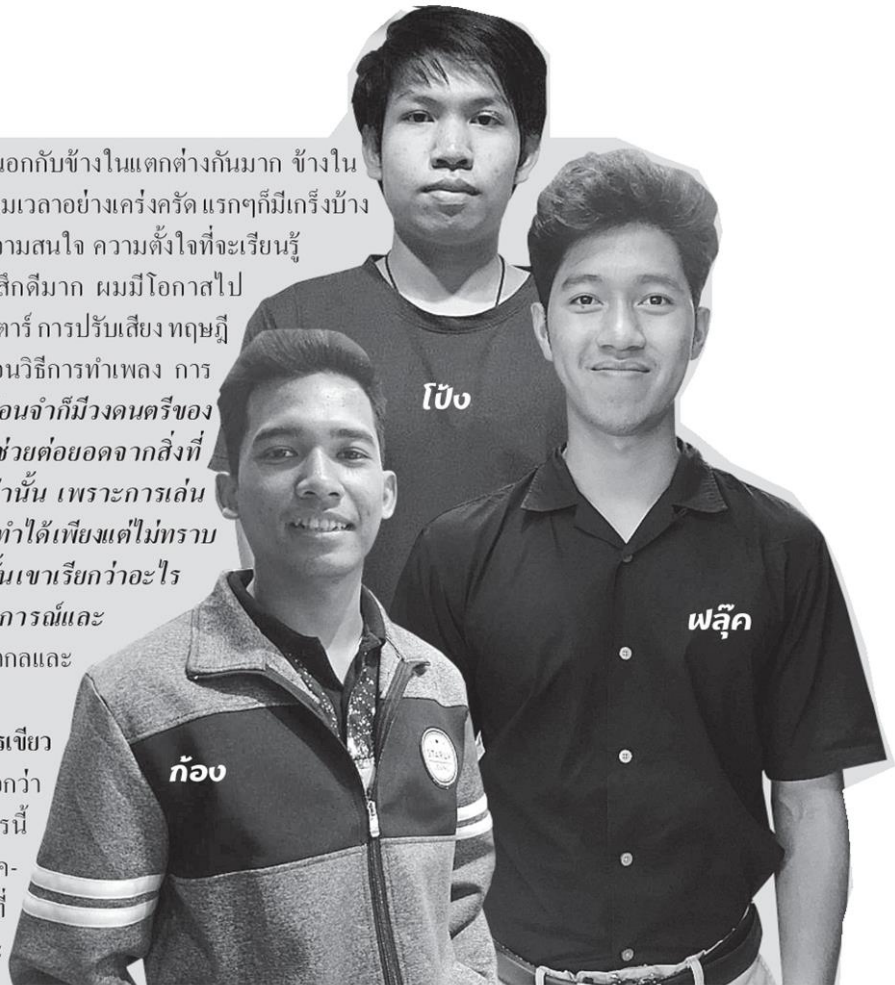

เป็นกิจกรรมบำบัดที่ดีและถือเป็นการพัฒนาจิตใจ สร้างความผ่อนคลาย กล่อมเกลาคใจผู้ต้องขังให้เป็นคนดีก่อนที่จะกลับคืนสู่สังคมได้ สำหรับ มหาวิทยาลัยเองก็เป็น โอกาสที่ดีที่เราจะได้ทำประโยชน์คืนให้แก่สังคมเป็นการให้บริการทางวิชาการ นอกจากนี้ ในส่วนของสาขาวิชาดนตรีสากลยังได้นำนักศึกษาในรายวิชาต่างๆทางด้านดนตรีมาร่วมถ่ายทอดความรู้ เป็นการฝึกทักษะวิชาชีพและจิตอาสาให้แก่ นักศึกษาไปพร้อมกันเพราะการเรียนทฤษฎีและปฏิบัติแต่ภายในมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ ต้องนำไปถ่ายทอดสู่สังคมด้วย”

ไปฟังเสียงของบรรดาวัย โจ้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้กันบ้าง เริ่มที่ “ฟลุ๊ค” ชวนากร ช่างษ์ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีสากล ชั้นปีที่ 3 เล่าถึงบรรยากาศแรกเริ่มที่เข้าไปสอนดนตรีให้พี่ๆ

ผู้ต้องขังว่า “สภาพแวดล้อมข้างนอกกับข้างในแตกต่างกันมาก ข้างในสถานที่มีจำกัด ทุกอย่างต้องทำตามเวลาอย่างเคร่งครัด แรกๆก็มีเกร็งบ้าง แต่พอได้มาสอนจริง ได้เห็นถึงความสนใจ ความตั้งใจที่จะเรียนรู้ และพัฒนาการที่ดีขึ้น ก็ทำให้รู้สึกดีมาก ผมมีโอกาสไปช่วยสอนในเรื่องเทคนิคการเล่นกีตาร์ การปรับเสียง ทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับการเล่นกีตาร์ สอนวิธีการทำเพลง การเรียบเรียงเพลงซึ่ง **ความจริงในเรื่องจำก็มีวงดนตรีของที่นี่** หรือมาพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นเท่านั้น เพราะการเล่นดนตรีหรือการทำเพลงที่เขาก็ทำได้เพียงแต่ไม่ทราบว่าจะทำกันอยู่ หรือเทคนิคที่ใช้มันเขาเรียกว่าอะไร ถือเป็นการเล่นเปลี่ยนแปลงประสบการณ์และ **ความรู้กัน** รวมถึงได้นำดนตรีสากลและดนตรีไทยมาผสมผสานกันด้วย”

ขณะที่ “โป้ง” พรพรหม แพร่เขียว เพื่อนร่วมชั้นเรียนของ “ฟลุค” บอกว่า อาจารย์มาแล้วให้ฟังว่ามีโครงการนี้ อยากให้ไปช่วยสอนเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางดนตรีเพราะผู้ต้องขังที่อยู่ข้างในยังขาดความรู้และทักษะ

ในด้านนี้ ส่วนตัวเห็นเป็นโอกาสที่จะได้ใช้ความรู้และประสบการณ์จากที่เรียนมาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น จึงยินดีและเต็มใจที่จะไปช่วยสอน ผมเข้าไปสอนการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆที่เกี่ยวกับการตัดต่อ มิกซ์เสียง การเรียบเรียงเสียงดนตรี ซึ่งได้รับความสนใจ ที่ๆตั้งใจฟังและเรียนรู้อย่างมาก โดยเฉพาะที่ๆเขาอยู่ข้างใน ก็จะไม่ค่อยทราบข่าวสารของข้างนอกว่าตอนนี้แนวเพลงเป็นยังไง เทคโนโลยีใหม่ๆมีอะไร ที่ๆยังมีความตั้งใจสูงมาก ทำให้ผมรู้สึกประทับใจ และอยากที่จะพัฒนาตนเองให้มากขึ้นเพื่อนำความรู้ที่นั่นกลับมาสอนที่ๆให้มากขึ้นตามไปด้วย การนำดนตรีเข้ามาช่วยบำบัดและฟื้นฟู ช่วยให้คนที่ครั้งหนึ่งเคยทำผิดได้กลับตัว กลับมามีชีวิตในสังคมได้เป็นอะไรที่ดีมาก **ซึ่งดนตรีเป็นอีกหนึ่งสิ่ง** ที่ช่วยชดเชลลาคัดใจเพราะการเล่นดนตรีก็ต้องใช้การฝึกฝนอย่างหนัก มีจิตใจที่มุ่งมั่น ทำให้เกิดสมาธิ จิตก็จะพลอยสงบและอ่อนโยนขึ้น นอกจากนี้ที่ๆสามารถนำทักษะทางดนตรีไปใช้ประกอบอาชีพในวันที่พ้นโทษคืนสู่สังคม **ได้อีกด้วย”**

ปิดท้ายที่หนุ่มมือกลอง “ก้อง” ธนวัฒน์ อุดมศักดิ์ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีสากล ชั้นปีที่ 2 ร่วมแชร์

ประสบการณ์ครั้งนี้ว่า “แม้ผมเองจะมีโอกาสได้ร่วมทำกิจกรรมจิตอาสาทั้งในส่วนของสาขาวิชาและของมหาวิทยาลัยอยู่บ่อยครั้งแต่การได้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการนี้ก็ยิ่งให้ความรู้สึกตื่นเต้นยินดี เพราะเป็นการนำความรู้ที่เรียนในมหาวิทยาลัยมาถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น สร้างความสุขของการเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับในเวลาเดียวกัน เพราะการที่เราได้มีโอกาสมาแบ่งปันความรู้ให้แก่ที่ๆเขาก็ทำให้เราได้มีโอกาสทบทวนความรู้จากที่เรียนมาไปในตัว ซึ่งการแบ่งปันไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบไหนมันก็คือความสุขจากการให้ ในเวลาเดียวกันที่ๆก็ได้ให้มุมมองการใช้ชีวิตกับเราไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือความทุ่มท่มงุ่นในการเรียนรู้ เรามีโอกาสมากกว่าที่ๆเขามาก เราจึงต้องมีความมุ่งมั่นและตั้งใจมากยิ่งขึ้นกว่า”

เห็นบรรดาหนุ่มๆสาขาวิชาดนตรีสากล มจช.ต่างมุ่งมั่นเต็มที่กับกิจกรรมดีๆที่สร้างสรรค์แบบนี้แล้ว บอกเลยว่า “นายว้าก” เป็นปลื้มตามไปด้วย ที่สำคัญขอปรบมือเป็นกำลังใจให้แบบเต็มเหนี่ยว

นี่ถ้าสังคมไทยทุกคนมีความรัก ความเอื้ออาทร รู้จักเรียนรู้ที่จะเป็นทั้งผู้รับและผู้ให้กันแบบนี้แล้ว ประเทศไทยคงเป็นประเทศที่น่าอยู่ที่สุดในโลก...ว่ามั๊ย!!!

นายว้าก/รายงาน